

1994:1

HEMMESJÖBYGDEN

Meddelande från Hemmesjö hembygdsförening

PROGRAM

- Lördag 21 maj kl 07 Pingstafton. Gökotta i Billa. Samling nära den skarpa kurvan nedanför (öster om) Billa Norregård. Kör från Billa mot Hemmesjö några hundra meter eller kör från Hemmesjö mot Billa tills Du är några hundra meter från nya kyrkan. (Hushållen inom postnummerområde 360 43 får detta nummer av Hemmesjöbygden efter pingst men annonsering sker via anslagstavlor och Radio Kronoberg.)
- Lördag 4 juni kl 14 Invigning av den nyrenoverade masugnen i Åryd. Tal och musik samt studiebesök på masugnskransen för den som så önskar. Parkera gärna på parkeringsplatsen utanför fabriken och promenera den sista biten på Masugnsvägen.
- Söndag 24 juli kl 09 Slätter och gille på Vitarörsängen i Risinge. Vi hjälper Christina Arup som försöker återskapa ängsmark vid Vitarör. (Se Hemmesjöbygden 1993:1)
Tag med lie eller räfsa om Du har annars turas vi om med det som finns. Som avslutning bjuder Christina på kaffe och ostfralla.
- Söndag den 21 aug kl 14 Hembygdsdag i Risingegården.
OBS platsen

I september planeras en resa i vår närmiljö samt en kyrkogårdsvandring på Hemmesjö kyrkogård. Närmare detaljer kommer senare. Läs på anslagstavlorna!

MEDLEMSAVGIFTEN

Vid årsmötet i mars i år förde styrelsen fram förslaget att göra en mindre höjning av årsavgiften. Det är närmast ett krav från den bidragsgivande kultur- och fritidsnämnden att föreningarna skall se över medlemsavgiften regelbundet och ta över en större del av kostnaderna.

Årsmötet visade sig var mycket radikalare än styrelsen. Med tanke på den omfattande verksamheten föreslogs en större höjning av årsavgiften.

Årsmötet beslutade sålunda att årsavgiften för 1994 skall vara **100 kr**. Avgiften skall inte heller vara differentierad, det vill säga avgiften gäller för ett hushåll oavsett om det består av en eller flera personer.

Det visar sig dock vid en jämförelse att de flesta ideella föreningar har betydligt högre årsavgifter.

SAMHÄLLSFÖRENING

Det ligger i tiden att bilda samhällsföreningar. Nu har turen kommit till Åryd med omnejd. Ett upprop undertecknat av sju personer delades ut till hushållen och den 18 april samlades ett 70-tal intresserade till möte i Åryds skola. Där presenterades förslaget att bilda en samhällsförening.

Mötet valde en ledningsgrupp som skall arbeta med föreningens angelägenheter fram till november då föreningen formellt skall bildas med styrelse, stadgar och allt som hör till en demokratisk förening. Sammankallande i ledningsgruppen är Gabrielle Hedquist. Gruppen har representanter från Åryd, Billa, Risinge och Tegnaby. Mötesdeltagarna framförde synpunkter på olika frågor som föreningen bör ta upp till behandling.

Den mest akuta frågan gäller postens framtid i Åryd. Postens hyreskontrakt i nuvarande lokaler går ut den 1 oktober 1994. Sedan blir det antingen inget postkontor alls eller en postfunktion med något begränsad verksamhet som drivs av en entreprenör mot ersättning från postverket. Det blir alltså inte postverket som kommer att driva ett eventuellt framtida postkontor i Åryd. Diskussioner pågår mellan ledningsgruppen och posten i Växjö för att finna en lösning.

På mötet delades också ut en enkät där deltagarna fick pricka för de mest angelägna frågorna att arbeta med. De som var villiga att arbeta för föreningen fick notera sitt namn. Denna grupp frivilliga har nu i maj haft sitt första möte för att bl.a. diskutera aktiviteter och lokaler för alla åldrar.

Om Du har synpunkter eller förslag så kontakta Gabrielle Hedquist eller någon annan i ledningsgruppen.

PELLE FLÄSK

Luffaren som blev bofast

Hans namn var Per Pettersson och han var född i Sillhövda församling i Blekinge den 6:e augusti 1896. Här i byn kallades han allmänt för Pelle Fläsk. Han hade gått på luffen i hela sitt vuxna liv. I luffarkretsar bar han öknamnet Feta Fläsket. Detta namn lär han ha fått för att han var så enormt förtjust i riktigt fett dallrande fläsk, som han tiggde till sig av bönderna, ofta stekte han det vid någon glasbruksugn. Denna skaffning åt han med god aptit och slutade ofta måltiden med att dricka upp stekspadet. Han vandrade mest i de södra landskapen men kanske gjorde han någon avstickare norrut också någon gång.

Men på sommaren 1943 funderade Pelle på att han skulle bosätta sig för gott. Han var nu 47 år och började bli lite tungbröstad och luffarlivet var tidvis ganska hårt. På ryktets vingar hade han sport att en liten smedkammare i Risinge nu var ledig. Eftersom han kände till både trakten och smén sedan tidigare styrde han kosan åt det hållet. Fram på höstkanten samma år ankom Pelle dit. Han kom överens med smeden att han skulle få flytta in i det lilla kyffet på nio kvadratmeter ovanför smedjan. Möblemanget bestod av en säng, ett bord, en järnspis och ett litet väggfast skåp. Det var det hela. En skranglig trappa ledde på utsidan av smedjan upp till hans lilla krypin. Det var underligt att den höll när Pelle äntrade den, för han var nämligen ganska stor och tjock till omfånget.

Han hade alltså nu slagit sig till ro i byn Risinge en mil öster om Växjö. Där drog han sig fram med lite påhugg som t.ex. betgallring i Skåne på somrarna. Då tog han sin cykel, som han nu skaffat sig och begav sig söderut. Han logerade då på sina gamla ställen från luffartiden. På höstarna tog han ibland samma trad igen, nu för att taga upp betor på beting. Han tillverkade också lite ståltrådssaker som han sålde på dessa cykelturer. Hemomkring åtog han sig lite vedhuggning då och då. Genom nämnda påhugg tjänade han ihop lite kontanter till livets nödtorft och drog sig på så sätt fram. Han var en mycket pratsam och gemytlig person som gärna diskuterade med bönderna som besökte smedjan i sina ärenden. Han låg då först uppe på sin kammare och lyssnade till resonemanget. Hörde han då att smeden och bonden hade olika uppfattningar i något spörsmål knegade han sig nerför den knarrande trappan och blandade sig i resonemanget med följande öppningsreplik: "Si saken är den ...". Sedan förelästa han i ämnet i fråga med sin lugna sydsvenska dialekt, så övertygande att både bonden och smeden inte hade något nytt att anföra, utan fann för gott att byta ämne. När så ny motsättning uppstod ingrep ånyo Pelle med sitt: "Si saken är den ..." osv. Detta kunde pågå dagarna i ända när Pelle höll sig hemmavid. Ibland hjälpte han smeden med några handtag. Antagligen betalade han hyran på det viset. De fiskade också mycket tillsammans, ofta i en liten skogssjö norr om smedjan som hette Hovsjön. De hade till och med en liten eka där. De var nästan de enda som fiskade där för sjön hade så otillgängliga gungflystränder att folk i allmänhet drog sig för att ens försöka. Men Pelle och smeden fiskade flitigt. Med sina olika redskap drog de upp både abborre och gäddor. Även ål kunde ibland återfinnas bland fångsten. Att fisken smakade lite dy bekymrade dem föga. "Det är bara att låta fisken ligga och dra i lite ättika så blir den som ädelfisk", sa Pelle. Ibland kom de hem med riktigt stora gäddor på bort emot tio, tolv kilo. En gång kom de hembärandes på en stor ål på sex, sju kilo. Smeden tyckte väl att den var alldeles för fet för att vara aptitlig så han avstod sin halva. Pelle skulle få äta upp hela ålen själv, men han tyckte ju om fet mat så det passade bra. Dagen efter ålafånget syntes inte Pelle till.

En bonde som sporde smeden var Pelle höll hus fick svaret: "Han har nog ätit ihjäl sig på storålen". Men Pelles mage tålde även denna diet och snart syntes han åter på smedbacken till synes oberörd av den kraftiga måltiden. Fisket var säkert ett icke föraktligt tillskott i hans mathållning. Pelles omkostnader var väl inte så stora. Han gagnade varken sprit eller öl, däremot så använde han snus. Det var väl egentligen den enda last han hade. Han var inte så förtjust i tvål och vatten, kläder bytte han inte heller så ofta. Han var alltid smutsig och spred en viss odör omkring sig. Sina inköp gjorde han mestadels i byns lanthandel där han tog god tid på sig. Han dröjde gärna kvar på sittbänken efter gjorda inköp för att resonera med kunderna. Där hördes ofta hans eviga "Si saken är den ...". Flera timmar efter det att Pelle lämnat handelsboden kunde man känna doften av honom där. Det hjälpte inte hur mycket handlaren vädrade. Lukten hängde kvar. Ibland cyklade han in till Växjö för att strosa några timmar eller för att utföra något skickebud åt smeden. Sina stadsturer förlade han ofta till torgdagarna då det var mycket kommers i stan. Något större umgänge med sitt gamla skrå hade inte Pelle efter sin bosättning i Risinge. Luffarlivet hade han övergivit och ansåg sig lite förmer än sina gamla yrkesbröder. Men detta till trots så hälsade naturligtvis en och annan vagabond på Pelle då och då om de hade vägarna förbi. Pelle Fläsk var en färgklick i tillvaron, lite udda och så där lagom spännande med tanke på sitt förflutna som luffare. Numera kallade han sig för diversearbetare. Han var inte dum. Det fanns de som påstod att han studerat i sin ungdom men av någon anledning hoppat av och i stället gett sig på det fria luffarlivet. Hur det var med den saken får väl vara osagt men hur som helst var Pelle mycket väl insatt i det mesta och var en mycket god talare. I diskussion med gemene man avgick alltid Pelle med segern. Han hade alltid fog för sin öppningsreplik: "Si saken är den ...". Ja sådan var Pelle Fläsk. Han var alltid ärlig och rättskaffens och ville inte lura sina medmänniskor. Han låg inte heller samhället till last utan skötte sig själv. Hans valspråk var: "Sköt dig själv och skit i andra, frukta Gud och heligt vandra". Därmed inte sagt att Pelle var religiös eller kyrksam men han respekterade alla som de var. Man hörde heller aldrig att Pelle talade illa om sina medmänniskor.

I februari 1954, när han bott i smedkammaren i nästa tio år började han bli lite dålig. Han fick ont åt hjärtat ibland så han fann för gott att uppsöka Växjö lasarett. Där hade de nog aldrig tagit emot en så smutsig patient tidigare. Men Pelle blev, som alla patienter som skall läggas in, badad. Det lär visst ha gått åt både mycket tid, badvatten och tvål innan han blev ren, påstås det. På lasarettet konstaterades det att han förutom hjärtbesvär också hade börjat få diabetes eller i folkmun, sockersjuka. Han hade också högt blodtryck. Nåväl, han kryade så småningom på sig så pass att han kunde skrivas ut. Men på läkarens inrådan flyttade sedan Pelle aldrig mer tillbaka till sitt lilla smedkyffe utan fick i stället flytta in på ålderdomshemmet i Billa som låg en halvmil från Risinge. Här bodde Pelle sedan i många år och hade eget rum och blev ompysslad av den rara personalen. Byborna hälsade på honom då och då när de hade vägarna åt det hållet. De kände knappt igen honom, ren och välrakad som han nu var och med rena, fina kläder. Pelle anpassade sig bra till detta nya, mer behagliga liv. Men ibland kunde man se något långtande i hans blick, som nu började bli mer skumögd. Han mindes tillbaka till den luffartid i sin ungdoms dagar då han levde fri som en fågel. Han blev sämre och sämre och var i det närmaste blind och sängbunden så man var tvungen att sända honom till en sjukinrättning. Det blev Lenhovda sjukstuga. Här var han bara en kort tid. Den 1 maj 1964 avled han. Han blev nästan 67 år och 9 månader. Därmed sattes punkt för ett brokigt människoöde. Den 4 maj begravdes Pelle på Hemmesjö kyrkogård. Där står idag en gravsten som Pelle själv bekostat. Han hade sparat ihop pengar till gravsten

och lagt i ett kuvert. Ett par gamla makar i Risinge som varit mycket snälla vid Pelle och ofta bjudit honom på mat och kaffe när han hade det knapert, hade vid ett tillfälle lovat Pelle att de skulle sköta hans grav så länge de orkade, om de överlevde honom. Det löftet höll de.

Så före detta luffaren, bohemen och diversearbetaren Per Pettersson, alias Pelle Fläsk är fortfarande inte bortglömd.

Inge Gustafsson, Risinge

Bruksmusik i Åryd.

Ett vanligt inslag i den gamla bruksmiljön var bruksmusiken. Rester av den finns ännu kvar: musikkåren i Kosta, som under Robert Sjölin's ledning gästade Hemmesjö hembygdsförening förra sommaren, kan se tillbaka på en hundraårig historia.

Också i Åryd har det funnits bruksmusik. Mig veterligt lever i dag ingen av dem som en gång var med och spelade. Men det finns åtskilliga som kan berätta om musikverksamheten vid bruket. Jag har talat med ett par: Yngve Karlsson och Elin Brodin här i Åryd och Siri Zäll i Kalmar, dotter till den legendariske brukskusken Josef Ljung.

Detta har jag fått veta: kåren - om man nu kan tala om en kår med 10 - 15 medlemmar - bildades 1912 och upplöstes omkring 1925. I Åryd fanns både lådfabrik och glasbruk och kåren hade medlemmar från båda. Några av dem som varit med: Josef Adolfsson, Erik Färm, Gunnar Johansson, Karl August Johansson, Hilding och Henry Karlsson, Robert Pettersson och Robert Stolt. Man övade en gång i veckan, och övningslokal var till en början ett då befintligt rum i ett övre plan i det nuvarande turbinhuset. Senare höll man till i en samlingslokal i träullsfabriken strax intill för att till sist hamna i Fridhem. Liksom i Kosta fick man hjälp från I11: övningarna leddes av en löjtnant därifrån, som skall ha hetat Strand. Instrumenten bekostades av Åry bruks dåvarande ägare, disponenten A. Edw. Ohlsson. Om verksamheten berättas, att man medverkade vid fester på den dåvarande festplatsen vid ån mellan järnvägen och posten liksom vid förstamajtågen. En gång skall man ha åkt höskrinna till en fest i Ingelstad.

B.H.

SOLDATHISTORIA

De senaste 3 - 4 åren har Allan Josefsson, hembygdsföreningsmedlem i Norrköping och bördig från Billa, ägnat åt att ta reda på alla soldater som funnits inom Hemmesjö socken. Hans egen morfar var indelte soldaten Gustaf Ros och detta inspirerade Allan till den uppsats som hembygdsföreningen med tacksamhet fått ta del av. Uppsatsen heter "Soldathistoria och soldaterna uti Hemmesjö socken". Den berör förhållandena under tiden 1682 till 1905.

Det inledande kapitlet beskriver Sverige som krigande nation och stormakt. Likaså förklaras hur det s.k. indelningsverket fungerade.

Nästa kapitel handlar om soldatens vardag, om hur soldattorpen såg ut, vad roten hade för skyldigheter, hur soldaten var utrustad och om tjänstgöring på mötesplatser och fästningar. Stommen av uppsatsen består av en förteckning över alla indelta soldater från 1686 till 1901 med notiser om var och en. Förteckningen är gjord rotevis.

I kommande nummer av Hemmesjöbygden kommer delar av uppsatsen att publiceras. För alla intresserade som t.ex. har soldater i släkten finns möjlighet att läsa uppsatsen. Den finns i hembygdsstugan.

Blandat från bygden.

HERBARIUM

Det herbarium som föreningen fått av Alva Gustafsson i Risinge har nu utökats med 17 nya växter, bl.a. brudbröd, bukettros, slåttergubbe, linnéa, revsuga, kvastfibbla, harklöver, blåeld, gulsporre, vänderot och blodnäva. Samtliga växter är tagna inom Hemmesjö socken och tanken är att herbariet skall avspegla den typiska floran för våra trakter.

ÅIK INVIGER

Åryds Idrottsklubb inviger den 12 maj sina till- och ombyggda lokaler vid idrottsplatsen i Åryd. Då blir det match mot Östers guldlag från 1980. Den nya byggnaden inrymmer klubblokal, kansli, städutrymmen, kiosk och kök. I den gamla delen har omklädningsrummen fått separata duschar. Bygget, som är ett s.k. ALU-projekt, har kostat kring 400.000 kr. Av dessa har medlemmarna ställt upp med lån på 70.000 kr, allmänna arvsfonden har bidragit med 40.000 kr och resten har lånats i bank.

ETT LYFT FÖR JÄRNBRUKET

Den modell av järnbruket i Åryd som tillverkades av klass 6 under ledning av Kenneth Gleisner och Lars-Gunnar Malmquist för några år sedan har fram till nu stått i herrgårdens foajé i Åryd. När nu masugnen renoverades framfördes idén att placera modellen

uppe på masugnskransen, 12 meter ovanför markytan. Tanken var tilltalande men med vetskap om att trappan upp på sina ställen är 50 cm bred och att modellen mäter 2 gånger 3 meter fanns det många frågetecken inför flyttningen. Men tack vare goda kontakter och Sixten Karlsson i Kårestad löstes problemet. Under några minuter av olidlig spänning hissades modellen i Sixtens mobilkran upp genom grenverket till den stora porten på masugnens baksida. Där drogs den in oskadd. Ett stort tack till Sixten och övriga medhjälpare!

TAKET PÅ HEMBYGDSSTUGAN

Hembygdsstugan på Masugnsvägen i Åryd har takpannor av betong. De stora alléträden släpper årligen stora mängder löv som hamnar på taket. Detta i kombination med dålig överlappning av takpannorna har medfört skador som nu måste åtgärdas. Genom gott samarbete med ALU får föreningen tillgång till snickarkunnig arbetskraft med början i mitten på maj. Skadorna på taket skall lagas, ny papp läggs på och nya läkt spikas på så att ytterligare en rad takpannor får plats. Liksom vid tidigare ALU-arbete kommer köket i hembygdsstugan att användas som personalrum. Skorstenen har tyvärr vittrat sönder igen. Ännu är inget beslutat om åtgärder men något måste snart göras. Det skulle vara mycket trevligt om det gick att elda i någon av kakelugnarna

eller i köksspisen men då måste åtminstone skorstenen lagas.

STUDIECIRKEL

"Kulturmiljövård i skogen" heter den studiecirkel som Skogsstyrelsen tagit fram och som engagerat ett 10-tal deltagare i bygden under vintern och våren. I de teoretiska avsnitten har man studerat lämningar från forntid men även spår från vår egen tid. Kolbottnar, kolarkojor, rösen, källor, torpruiner är några exempel. Experter på naturvård, skogsskötsel och lagar har lämnat sina synpunkter på hur man kan ta hänsyn vid skogsbruk. De två sista träffarna ägnades åt studier i naturen och cirkeln avslutades på fornborgen vid Notteryd. Om intresse finns kommer det i slutet av sommaren att anordnas en resa till den exkursionsslinga som Skogsstyrelsen håller på att anlägga i trakten av Bergunda. Deltagarna har mestadels träffats hemma hos varandra. Detta är en verkligt trevlig form av studier. Tag chansen att vara med nästa gång.

EFTERLYSNING 1

I samband med renovering av masugnen har det byggts luckor och dörrar till de stora öppningarna i stenfoten. Tyvärr fattas det gångjärn till en av dörrarna. Har Du några kraftiga gångjärn i gammal stil som Du kan skänka? Hör av Dig till Harald eller Claes!

EFTERLYSNING 2

Det är roligt att jobba med föreningens fastigheter. Trevligare ändå blir det om man är många att dela på arbetet. Då arbetar man i lugn takt, var och en efter sin förmåga och det blir gott om tillfälle till givande pratstunder. Har Du några timmar över? Tveka inte! Kom med i arbetslaget. Kom till hembygdsstugan vid tillfälle eller kontakta Harald eller Claes.

DAMMLUCKOR

Det stundar "gamla tider" för turbinhuset i Äryd. Förra året köptes det av Växjö kommun från Skogssällskapet. Nu planeras det för utbyte av dammluckorna. De gamla är utslitna och mycket svåra att manövrera. Men inte nog med det! I planerna ingår också att ta bort den gamla betongsumpen och ersätta den med vattenränna och vattenhjul enligt ungefär samma modell som finns på Huseby. Åtminstone någon av de gamla vattenturbinerna i betongsumpen som drivit elgeneratorn kommer att plockas upp och sparas. I dagsläget är inte alla detaljer klara men det finns hopp om att arbetet kommer igång rätt snart. Vi hoppas att det kan bli en intressant arbetsplats med möjlighet att se hur man tillverkar vattenhjul enligt gammal modell.

Att renovera en masugn, forts.

Det är dyrt att ha byggnadsställningar uppe under lång tid. Speciellt om det gäller 20 meters höjd och 40 meters bredd som var fallet kring masugnen.

Därför skyndades arbetet med tak och fasad på så mycket som möjligt. Lagom till fredagen före semestern förra året lades de sista takpannorna på, de sista listerna spikades fast och ställningarna rensades från brädstuppar och skräp. Den tunga, motordrivna lyftanordningen firades försiktigt ner från översta våningen. Nu var allt klart för demontering av ställningen. Det skulle gå på 4 - 5 dagar.

Måndagen kom. Det var ovanligt tyst på arbetsplatsen. Klockan blev 9 och fortfarande hade ingen kommit. Snabbt iväg till en telefon för kontakt med ALU-

kontoret i Ingelstad. "Vi har semester... hänvisar till ALU i Växjö". På ALU i Växjö visste man inget om var den utlovade arbetskraften fanns. Hur skulle vi nu klara ekonomin när 1000-lapparna tickade iväg varje vecka. Efter några dagar klarnade situationen. ALU-kontoret i Ingelstad hade på eget bevåg skickat hem jobbarna trots att arbetet inte var klart och utan att meddela någon i Åryd. Nu blev det i stället Kerstin Hallberg och Göte Sandström på ALU i Växjö som redde ut problemen och såg till att ställningen revs strax efter semestern. Tack vare en förstående ställningsuthyrare blev det inget större ekonomiskt avbräck. Under hösten var arbetstyrkan mindre. Några jobbade med portarna och trapporna och några framför allt med upprensning av tomterna kring badhus och masugn. I oktober blev fönsterna från S. Åreda klara. Sedan Ariel Nilsson glasat dem sattes de 11 fönsterna in lagom till vinterns början i december. Under hösten pågick det också grävning kring masugnsfoten. Vid gångna tiders rivningar har mycket tippats vid den sydvästra hörnan av masugnen. Därför blev det också många fynd gjorda vid utgrävningen. Glasföremål, både hela och krossade, fanns i mängder. De kommer från glasbruket som på 1910-talet fanns i byggnaden mellan masugnen och rostugnen. Skokrämsburkar, lite större burkar, medicinflaskor och delar till dricksglas och tallrikar. Allt togs tillvara. Bland järnföremålen märktes plåtar, ventil till hyttgasledning, spik mm. Det kanske mest intressanta var en "hund", en liten kärra av järn och trä som gick på räls och förde upp malm och kol till masugnskransen. Hunden kräver dock nytt trävirke innan den kan ställas ut. Förutom glas från glasbruket fanns också många byggnadsdetaljer till glasugnen t.ex. block i olika former av eldfast material som omgivit glasdeglarna. Av glasdeglarna finns för övrigt fyra stycken kvar, två vid herrgården, en vid hembygdsstugan och en bakom rostugnen. Mängder av vanligt stortegel kom också fram vid grävningen. Efter vintervilan kom arbetet igång igen i mars. Uppe på masugnskransen har det en gång funnits ett tegelgolv. Nu var det täckt med decimetertjock smutslager och stora delar av teglet var förstört. Det pulvriserades vid minsta beröring. Här har Harald Schön nu rensat och lagt in nytt tegelgolv där det behövts. Här kom det tidigare uppgrävda storteglet väl till pass. I smutsen kring masugnspipan hittades mängder av bergmalm och gamla smidda spik. Mycket återstår fortfarande att göra i andra delar av masugnen men masugnskransen och vägen dit upp skall bli klara till invigningen den 4 juni.

Styrelsen 1994

Claes Lissing, ordf, red för Hemmesjöbygden
Värendsvägen 37
360 43 Åryd
tel 0470/774315

Karin Carlsson
Södra Åreda
360 43 Åryd
0470/771066

Nils Fredrik Hjelmqvist, kassör
Åry herrgård
360 43 Åryd
0470/774250

Elvy Persson
Södra Åreda
360 43 Åryd
0470/771014

Ansa Borek
Åry herrgård
360 43 Åryd
0470/774213

Ditte Lind
Värendsvägen 15
360 43 Åryd
0470/774451

Onni Thunell
Billa
360 43 Åryd
0470/774049

Leif Bolmgren
Tallvägen 11
360 43 Åryd
0470/774325

Ulla-Stina Åhman
Billa
360 43 Åryd
0470/774138

Asta W Olsson
Ringsberg
360 43 Åryd
0470/772012

Göte Aronsson
Risinge
360 43 Åryd
0470/772061

Monica Ohlsson
Billavägen 1 A
360 43 Åryd
0470/774285

Ingrid Wahrolén, sekr
Södra Åreda
360 43 Åryd
0470/771068

Hemmesjöbygden utges av Hemmesjö hembygdsförening. Föreningen arbetar i Hemmesjö socken som omfattar Billa, Hemmesjö, Gummatorp, Risinge, Södra Åreda och Åryd. Du blir medlem genom att betala medlemsavgiften, 100 kr. Postgironummer: 72 98 81 - 3
Där inget annat anges är artiklarna skrivna av redaktören.